

Adventi gondolatok

Az advent időszakát éljük. De mit is jelent ez?! Adventtel kezdetét veszi a karácsonyi ünnepekör, mely egészen vízkeresztig, azaz január 6-áig tart. Ez egy várakozási időszak, melyen a keresztény hívő emberek Jézus Krisztus születésére, az Úr eljövetelére készülődnek testileg (böjtöléssel), lelkileg (imával, befelé fordulással, lecsendesedéssel) és számukra az adventtel kezdődik meg hivatalosan az új egyházi év is. Ez az időszak minden ember számára lehetőséget ad az elcsendesedésre és az áldott várakozásra... Várunk, vágyakozunk. De pontosan mire?!

December van. Ilyenkor a legrövidebbek a nappalok, legnagyobb a sötétség, és ez az ember lelkére is ráül. Soha nem olyan erős a fény hiánya és a fény várása, mint ilyenkor. Nem csak a külső fényé, hanem a belső is. Ebben az évben ez különösen igaz. Az év eleji események ugyanis globális szinten változtatták meg az eddigi hétköznapijainkat, szokásainkat, ünnepeinket, szociális kapcsolatainkat. A koronavírus-járvány elszabadulása a házainkba kényszerített bennünket, minimálisra csökkentette a kapcsolattartás lehetőségét szeretteinkkel, melyet leginkább az idősebbek sínylettek meg. Az eddigi megszokott életünk fenekestül felfordult, melyhez alkalmazkodnunk kellett és kell a mai napig is. A vírusjárvány ósz óta ismét szigorú szabályok közé kényszerít minket, ezért érthető, hogy az emberek fáradtak, kilátástalanok, félnek. A kialakult helyzet miatt a feszültség egyre nő és még nem látni a végét. A sötétség még mindig tartja magát. Akár akarjuk, akár nem, függünk a körülöttünk zajló eseményektől, mint ahogy az évszakoktól, vagy a természeti behatásoktól is. Ez az advent más, mint a többi, mert most nem csak Krisztus születését és a karácsonyt várjuk, hanem ennek a nehéz, fárasztó, félelemmel teli időszaknak a végét is. De a várakozás mindennél hosszabbnak tűnik. Várjuk a megszülető csodát. Várjuk a fény megszületését, hogy ismét betöltse napjainkat. Ez az

advent némileg más értelmet ad az ünnepi várakozásnak. Mit tehetünk hát, hogy ez az időszak ne csak a várakozás, hanem a megtisztulás, a felkészülés ideje legyen, hogy amikor elérkezik, méltón tudjuk befogadni a megszületendő fényt és szeretetet. Mert, ahogy december vége felé a természetben minden egyes nappal egy jó-akarattal hosszabbodnak a nappalok, úgy szülessen meg és növekedjen

bennünk is a krisztusi fény és szeretet, hogy amikor végleg magunk mögött hagyjuk a világitvány sanyarú időszakát, tisztábban, szeretetteljesebben forduljunk embertársainkhoz.

Éljük meg az ünnepet! Különösen fontos ez ma! Az ünnepen keresztül valami nagyobb tör át, a teljesség értelme ragyog át. Az ünnep elválik a mindennapoktól, felemelni, önmagán túlra akarja vezetni az embert. Az ünnep gyökereinkkel kapcsol össze és belőle táplálkozik. Éljük meg! Az ünnep képes megvilágítani életünk többi időszakát is. Még ha nehéz is, öltöztessük ünneplőbe szívünket!

Adjunk szeretetet! Most, amikor oly sokan még inkább egyedül vannak, egy jó szó, egy őszinte mosoly könnyen átmelegítheti a lelket! A figyelem, a beszélgetés, megértés másokkal szemben nekünk is jóleső érzést adhat,

hogy még inkább ünnepként éljük meg advent időszakát.

Hagyjuk a rohanást! A világ most megtanít minket, hogy a valódi értékeket leljük meg. Rohanva, annyi mindent elszalaszthatunk. Ma még inkább felértékelődött együtt ünnepelni szeretteinkkel, szeretteinket, mint korábban. Az élet elillan és napjainkban még törekenyebbnek tűnik.

Értékelj, amid van! Ez az év nem arról szól, hogy megkapj mindent, amit szeretnél. Ez az év arról szól, hogy légy hálás mindenért, amid van!

Várjuk tehát a sötétség végét, hogy megtisztulva növekedjen bennünk a szeretet! Éljük meg az ünnepet az által, hogy szeretetet adunk másoknak és megtisztulva önmagunkat azzal, hogy megállva, lecsendesedve hálát adhassunk mindazért, amink van!

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és fénytel teli, egészségben gazdag új esztendőt kíván Önöknek a HegyeshalMi Lapunk szerkesztősége!

A megújulás útján A Szent Bertalan katolikus egyházközség hírei

- 2020. augusztusában Butsy Lajos plébános kezdeményezésére megújult a plébániai tanácsadó testület. Az egyházközség hívei három héten át jelölhettek leendő tagokat, melynek eredményeképpen október elején újjáalakult a testület: Butsy Lajos (plébános, elnök), Budai Lajos (alelnök), dr. Cseh Sándor, Dubi Gyuláné (templománya), id. Jenőffy Gábor (karitás és önkormányzati kapcsolatok), ifj. Jenőffy Gábor (hitoktató), Maász Katalin (pénztáros), Marton Béla, Oszváth Károly (templomatyja), Paksa Balázs (jegyző), Salzer Géza (kántor), Stuthné Salzer Erika (számvizsgáló), Szakácsné dr. Szóka Anett, dr. Székelyhidi László (számvizsgáló).
Póttagok: Baranyai György, Barna István, ifj. Csernó Tibor. **Tiszteletbeli tagok:** Bukovits Benjamin, Fabsich Frigyes, Kappel József, Szóka Terézia. Az új testület a plébános vezetésével elkötelezett az egyházközség közösségi életének fellendítésére.
- Egy korábbi, plébánia-felújítást célzó, sikertelen pályázat után az egyházközség saját erejéből igyekszik felújítani a plébánia fűtési rendszerét, illetve elvégezni kisebb munkákat, melyhez szívesen fogadják a hívek segítségét és adományait. Egy újabb pályázati lehetőség nyomán tervben van a templom belső vízesedésének megszüntetése, illetve a templompark növényzetének megújítása.
- A koronavírus-helyzetre való tekintettel dr. Veres András megyéspüspök rendkívüli felhatalmazást adott érintett lelképásztornak, hogy azok kiszolgáltathassák a Szentlélek kegyelmeit helyi egyházközségeikben. Ennek megfelelően 2020. október 11-én 15.30-kor ünnepélyes szentmise keretében került sor a hegyeshalmi bérmálásra. A keresztény nagykorúság szentségét 10 fő fogadta Butsy Lajos plébános kézfeltétele által.
- 2020. májusában az egyházközség 2011. óta működő családok énekkara nyert a Magyar Katolikus Püspöki

Konferencia által elbíralt „Hangszerpályázat 2020” elnevezésű pályázaton. A hangszerek – elektro-akusztikus gitár, elektro-akusztikus basszusgitár, elektromos zongora és tartozékaik – beszerzése megtörtént, plébánosi megáldásukra a november 7-i diákmisszen került sor.

Közérdekű tudnivalók:

- **Egészségvédelmi intézkedések** a templomban járványveszély idején: harangozás nincs, a szenteltvíztartók üresek, nincs kézfogás, az áldozás kézbe történik, szájmascsk viselése kötelező, áldozás alatt levehető. Idős és beteg hívek részére felmentés van érvényben a miselátogatás alól; a szombati szentmiséket vasárnap 19 órától levetíti az FTV Hegyeshalom.
- **Adventi miserend:** kedd, péntek és szombat 17 óra, vasárnap 9:30. A misék előtt fél órával gyónási lehetőség várja a híveket.
- **Karácsonyi miserend:** december 24. 22 óra, december 25. 9:30 (Drobnich József atya), december 26. 17 óra, december 27. 9:30 (Szent Család vasárnapja), december 31. 17 óra (Évvégi hálaadás), 2021. január 1. 9:30 (Újév), január 2. 17 óra, január 3. 9:30 (vasárnap).
- **Plébániai fogadóóra:** kedd 15 óra és 16.30 között
- **Elérhetőségek:** +36-96/220-051, +36-70/565-2777, hegyeshalom.plebania@gmail.com
- **Friss hírek,** hasznos információk egyházközségünkről az interneten: <http://hegyeshalom-plebania.hu>, <https://www.facebook.com/lelkinaphegyes>
- Az **egyházközségi hozzájárulás** évi összege 4000 (azaz négyezer) forint, mely összeg minden jövedelemmel rendelkező személyre (pl. a jövedelemmel rendelkező nyugdíjasokra is) vonatkozik. A hozzájárulást a mise után vagy a plébániai fogadóórán személyesen lehet befizetni Butsy Lajos plébánosnál.

A hegyeshalmi evangélikus egyházközség karácsonyi Istentiszteletei:

- December 24-én 16.00
- December 25-én 11.00
- December 26-án 11.00

Az Istentiszteletek a templomban lesznek, ezért kérjük a híveket, hogy melegen öltözzenek fel, valamint maszk használata ajánlott.

A csodavárás mindenkié....

Az idej advent, mint az idej év, más. Sok mindenről le kellett mondanunk, kicsit félelmetessé is vált a világ, de így, az adventi várakozás idejében derül(t) ki igazán, hogy mindenkinek szüksége van csodára...

Nem voltak adventi hétvégék, amikén találkozhattunk, még nem tudjuk pontosan, hogy fognak telni karácsony napjai. De itt volt a Mikulás – akit bizony nagyon vártak a gyerekek, őket pedig nem szabad csoda nélkül hagyni – és a korlátozó intézkedések miatt szintén kérdéses volt, hogy is találkozzon a gyerekekkel...

Egy köztes, talán mindenki számára jó megoldás született – idén ismét legyen berendezve a Mikulás házikója, ahogy már néhány évvel ezelőtt is volt.

A gondolatot természetesen ötletelés és tett követte, így aztán pár napig bárki odalátogathatott leskelődni kicsit. Persze a Mikulást nem találhatták ott, de ha jól figyeltek, a kis szorgos manócskákat elbújva itt-ott láthatták...

Egyikük levelét épp a napokban kaptuk meg, amit a következő oldalon olvashatnak:

Kedves Gyerekek, Kedves Főlnőttek!

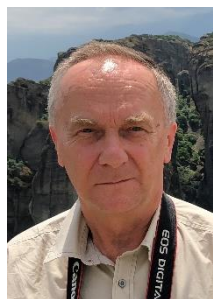
A Mikulás bácsi szavait szeretném tolmácsolni, mert én, mint a legkisebb manója – szerinte – jobban ráérek, mint Ő. És szebben is írok... Hisz annyi, de annyi dolga volt idén és olyan idős már, nagyon elfáradt, így megkért, hogy a nevében köszönjem meg azt a sok-sok kedves levelet és rajzot, amit a Mikulás-ház postaládájába dobhatok. Ezekkel mind nagyon sok örömet szereztek Neki! Tudjuk, hogy nagyon sokan meglátogatták a kis házikóját, és bekukucskáltak az ablakon a szobájába – jól tettétek! – és látható, hogy mi az a hely, ahol megpihen egy-egy dolgozó nap vagy éjszaka után. Ilyenkor leül megmelegedni kicsit a kandallója mellé (amit addigra mi, a kis manócskái jól megrakunk fával, szépen kiszedjük a postaládából a leveleket, odakészítünk Neki egy jó meleg teát, a papucsát is kikeféljük, hogy csak bele tudjon bújni), átnézi a kisgyerekek leveleit, felírja a nagy könyvébe a kívánságokat, megnézi a földgömbjén, merre is induljon a következő nap. Mi, manócskák addig sem tétlenkedünk, gyors csomagolásba kezdünk, hogy mire újra útnak indul a Mikulás bácsi, addigra megteljen a zsákja a sok ajándékkal. Annak is nagyon örült, hogy idén bizony nem sok virgácsot osztott szét... Szerinte egyébként egyetlen kisgyereknek sem jár virgács, mert nincs rossz gyerek, csak kicsit elevebb...

Reméli, hogy idén is mindenképp sikerült időben eljuttatni az ajándékát, és hogy örültetek neki. Mindenkinek nagy szeretettel vitte!

Jó volt itt lenni Nátatok!

Bikfic, a legkisebb manó

Az eltelt időben sok kedves visszajelzést kaptunk a Mikulás-ház kapcsán, ezt utólag is nagyon köszönjük – reméljük, sikerült egy kis jóérzést becsempészni a december eleji napokba.

Beszélgetés professor Mistrík Erichel, a pozsonyi Koménius Egyetem tanárával

Tisztelt professor Úr! Ön Szlovákiában évek óta kutatja a nevelés és oktatás problémáit szlovák és európai egyetemes szinten. Annak ellenére, hogy ma sokan elutasítják a multikulturalizmust, Önnek sikerült racionális módon kimutatni, hogy mi az alapja ennek a nézetnek. A szakkönyveiben bemutatta, hogy a multikulturalizmus nem csak a mai migrációval függ össze, hanem minden klasszikus vagy modern állam történelmi fejlődésével is. Mert minden országban többféle kulturális különbségekkel találkozhatunk. Tehát mi az oka annak, hogy ma sokan negatívan értékelik a multikulturalizmust?

A múlt században naívan úgy gondolkodtunk, hogy ha kinyitjuk az ajtót a migránsoknak, akkor ők nagy örömmel fognak velünk integrálódni. De ez nem olyan egyszerű dolog. Ahogy látni lehet, például a törökök második és harmadik generáció helyzetén Németországban, sokan azt mondják, hogy a multikulturalizmus csődöt mondott. De a mai világ globálisan össze van kapcsolva. A multikulturalizmus megmaradt, ha tetszik nekünk, ha nem. A migráció is folytatódik. A különböző kultúrák találkozását a turizmus és a média is támogatja. A kultúrák közötti eszmecsere és tapasztalatcsere nagyon fontos az ember életében, mert mindig magával hoz új energiákat, impulzusokat aminek a hiánya stagnálást jelentene.

A multikulturalizmus nem úgy működik mint egy automata. Állandóan fejleszteni kell a jó együttélést azokkal, akik távolról jönnek és azokkal is, akik már otthon érzik magukat az adott helyen. Az ajtó maradjon nyitva, de hozzám nem jöhet be akárci. Metaforikusan mondván: mindenkit befogadok a házamba akkor, ha elfogadja a házam törvényeit. Aztán már mindegy, hogy milyen vallása van, milyen ünnepeket tart be, hogyan öltözködik, milyen családból származik.

Természetes, hogy különböző kultúrák találkozása mindig magával hoz konfliktusokat. A multikulturális nézetnek több szempontja van: politikai, ökonomiai, pszichológiai, nevelési, etikai stb. Az én nézetem szerint ahhoz, hogy jó együttélés legyen közöttünk, a legfontosabb az emberi jogok elismerése és betartása. Aki a hazánkba jön, muszáj, hogy elgogadja a hazánk törvényeit.

A "mi arany régióinkban", amihez Hegyeshalom is tartozik, a 'kisebbségekkel' kapcsolatos tolerancia nagyon fontos mert hozzájárul a határon keresztül fejlődéshez a gazdaság, turisztika, közlekedés és sok más szintjén is az életnek. Bizhatunk abban, hogy a "regionális multikulturalizmus" majd hozzájárul ahhoz, hogy eltávolítja a ellenségeskedést más szinten is?

Ebben a régióban már az ókortól kezdve, de főleg a középkortól, már sokféle nemzetek kereszteték errefelé az utakat – Balkánról dél felé, keletről Nyugat-Európába. Itt évszázadokon át egymással találkoztak a magyarok, horvátok és németek, csehek, szlovákok, olaszok, osztrákok, zsidók, arisztokraták a szegényekkel, burzsoázia a vándorló kézművesekkel vagy a letelepedett parasztokkal. A 20. században pedig éppen ebben a régióban nagyon sokszor változtak a határok. Ebben a régióban az együttműködés a különböző etnikumúak között természetes. Sokan kétnyelvűek és fejlesztik etnikai jellemüket. Ez elősegíti a közös megértést. Úgy gondolom, hogy ez a régió jó példát nyújt.

Az Európai Unióban elfogadtak egy közös deklarációt a regionális/kisebbségi nyelvek védelmére. A probléma az, hogy azt, hogy ki tartozik a 'kisebbségekhez' azt különböző tagállamok állapítsák meg, nem az Unió. Hogyan lehetne ezt a problematikus dolgot értelmezni?

Ez nagyon nehéz, érzékeny kérdés és nem lehet a tarka Európában egyszerűen és egyformán megoldani. Nem hiszem, hogy lenne recept, amit több állam területén közösen lehetne elfogadni.

Tiszteletben kell tartani, hogy valaki otthon más nyelvet használ, mint nyilvánosan. El kell fogadnunk, hogy minden személy maga dönti el, hogy milyen nyelven akar beszélni. De természetes, hogy egy állam területén maga az állam döntse el a hivatalos nyelvet/nyelveket. De regionálisan, például az alapiskolákban, vagy a helyi személyes kapcsolatban muszáj elismerni, hogy az emberek több nyelven beszélnek.

Beszélgetett: Zágorsékné Brassányi Márta

Már megszokhattuk, hogy adventi időszakban szebbnél szebb munkáiból kiállítást tart a Hegyeshalmi Kulturális Egyesület Kézimunka Klubja a polgármesteri hivatalban. Sajnos ez idén a vírushelyzet miatt nem valósulhat meg. Ezért úgy gondoltuk, hogy ne maradjunk idén sem nélkülük, most az ő egyesületi bemutatkozásukat olvashatják.

A Hegyeshalmi Kulturális Egyesület Kézimunka Klubja 1998. szeptemberében alakult Deákné Keisinger Anna vezetésével.

Klubunk létszáma 18 fő. Összejöveteleinket kéthetente tartjuk a Tornacsarnok kistermében, egy-másfél órát vagyunk együtt nagy örömmel és jó hangulatban. Minden foglalkozásunkon bemutatjuk az elkészült, vagy éppen készülőfélben lévő munkáinkat egymásnak. Nagy öröm a szebbnél szebb alkotásokat megcsodálni.

Gobelin-ezünk, varrunk, kötünk, horgolunk, kavics képeket ragasztunk, gyöngyöt fűzünk, manókat gyártunk. Legújabb szenvedélyünk a harisnyavirág készítés.

Miközben egymás munkáit nézegetjük, szívesen beszélgetünk az éppen aktuális kerti munkákról, valamint „elméletben” sütünk főzünk, recepteket cserélünk.

A klub vezetését Deákné Keisinger Anna után 2010-ben a tagok jóváhagyásával én -Ujj Sándorné Ria- vettem át.

Klubunk kirándulásokat is szervez minden évben hazánk híres városaiba, például Kalocsa, Szombathely, Kőszeg, Fertőd, Zsámbék, Martonvásár. Külföldre is eljutottunk, Mariazell, Bécs, Pozsony, Frakno vára és Rust és még sorolhatnánk, hogy az elmúlt 20 év alatt milyen sok helyen is jártunk. Mindenhol igyekeztünk megnézni a népi hímzésvilágot a ránk hagyományozott mintákat.

Az Adventi vasárnapokra minden évben lelkesen készülünk. Nagyon izgatottan várjuk, hogy bemutathassuk saját munkáinkat a falu lakosságának. Kiállításainkra vendégeket is szoktunk hívni.

Kiállítóink Leinwetterné Deák Magdolna, Lappincsné Barna Ildikó, Belya Attiláné, Füziné Heizer Tímea festményeivel, Ángyán Csilla fazekas, népi iparművész, Kelemenné Godó Éva kerámiáival, Bósi Éva Power pol technikával készült képeivel, Pittmann Zsófi fiatal Budapesten élő képzőművész modern hangvételű falvédőivel aratott nagy sikert. Rendeztünk babakiállítást Vincze Sándorné gyűjteményéből, valamint a Jánossomorjai Kézimunka klub babáiból és bohócaiból. Kiállításainkon nagyon sok pozitív visszajelzést kapunk, örülünk, ha a vendégkönyvünkben látjuk a sok buzdító és dicsérő szavakat.

Korábban Mosonmagyaróváron a Hanság Múzeum érdekesnek találta Vincze Sándorné, Györke Kató és az én munkáim közül néhányat kiállítani.

Jó kapcsolatot ápolunk más klubokkal is. Rendszeresen vendégünk a Vámoszabadi Nyugdíjas Kézimunka Klub és a Rajkai Kézimunka Klub.

Nagy szomorúságunk, hogy a fiatalok nem tudnak jönni és átvenni a mi tapasztalatainkat. Természetesen értjük, hogy sok a munkájuk.

Az idei év csak úgy, mint másnak, nekünk is nagyon rossz volt, nem találkozhattunk, nem dolgozhattunk közösen. Most ebben a vírusos időszakban mi is csak telefonon, illetve online tartjuk a kapcsolatot

Reméljük, hogy 2021-ben már találkozhatunk és vírusmentesen dolgozhatunk együtt!

Ha valaki kedvet kapna és egy igazán kreatív körhöz szeretne tartozni a szabad időt igazán hasznosan eltöltve, bátran jelentkezzen kis csapatunkba!

Elérhetőségünk: 06 30 405 3285

Ujj Sándorné klubvezető